

DIVIZIA A, ETAPA A XXIX-a

PENULTIMA ȘANSĂ...

DERBYUL etapei...

9-6 PENTRU RAPID ÎN PALMARESUL ÎNTÎLNIRILOR CU FARUL

La Constanța, în nocturnă, un meci pentru care inimile localnicilor bat cu mult mai puțină putere decît cele ale simpatizanților Rapidului. Normal. Partida de mîine reprezintă pentru Farul doar o problemă de prestigiu, în timp ce pentru Rapid întîlnirea înseamnă reaprinderea marilor speranțe sau, dimpotrivă, stingerea lor definitivă.

Cine l-a văzut pe fotbaliștii constănțeni în ultimele lor evoluții din București, cînd au îngenuncheat atît pe Dinamo, cît și pe Steaua, nu poate să aștepte decît o victorie a Farului, oricît de hotărîtă ar fi replica Rapidului, care își joacă cartea cea mare. Dar, în aceste ultime etape, cu rezultate atît de surprinzătoare, este mai prudent să nu faci pronosticuri...

Să sperăm, însă, că nu ne-am înșelat măcar atunci cînd am considerat partida Farul-Rapid derbyul etapei că jocul celor două echipe va confirma acest lucru.

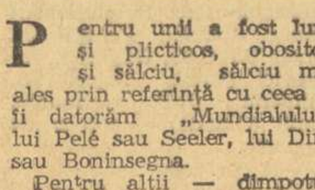
Dînd cuvîntul datelor statistice, vom aminti că, pînă acum, Farul și Rapid s-au întîlnit de 21 de ori, în cadrul campionatului diviziei A. Palmaresul este favorabil Rapidului, care a cîștigat 9 din aceste întîlniri, în timp ce Farul numără numai 6 victorii asupra bucureștenilor. Celelalte 6 jocuri s-au încheiat la egalitate.

Dar, iată rezultatele meciurilor Farul — Rapid: 1958—59: 0—2, 0—7; 1959—60: 1—0, 3—3; 1960—61: 1—5, 1—0; 1961—62: Farul a jucat în „B"; 1962—63: 4—2, 0—1; 1963—64: 3—1, 0—3; 1964—65: 1—2, 0—0; 1965—66: 0—2, 0—3; 1966—67: 1—1, 2—2; 1967—68: 2—1, 1—1; 1968—69: 4—1, 1—1; 1969—70: 0—1, ?

● Doar la Bacău lipsește miza... ● Politehnica Iași cu Gavril și Lupulescu în formație... ● Petrolul — în căutarea punctelor salvatoare ● MECIURILE ÎNCEP LA ORA 17,30

Pentru unii a fost lung și plicticos, obositor, și sălciu, sălciu mai ales prin referință cu ceea ce îi datorăm „Mundialului", lui Pelé sau Seeler, lui Dinu sau Boninsegna.

Pentru alții — dimpotri-

NAIDIN (Jiul)

vă — campionatul a fost scurt și interesant, tensionat de intermezzo-ul mexican și bîntuit de surprize, urmărit cu sufletul la gură și traversat de suspensuri, și acestora din urmă — o mărturisesc — nu le convine de fel ideea că pînă la sfîrșitul lui august stadioanele vor rămîne pustii, cu idolii alungați spre nămoluri și ape minerale.

Dreptatea este, probabil, undeva la mijloc, ca întotdeauna în fotbal.

Cu toate acestea, vrînd-nevrînd, campionatul, acest tulburător maraton fotbalistic, se apropie de sfîrșit, trăindu-și mîine pe șapte stadioane — penultima etapă, „probă de foc" pentru șase dintre combatante.

Într-adevăr, Rapid, Crișul, C.F.R., Politehnica, Petrolul, și U.T.A. întorc pe față una din ultimele cărți, sperînd fiecare — prin joc direct sau prin loteria rezultatelor — la un loc cît mai bun sub soarele fotbalului românesc.

Trecînd cu vederea meciul dintre Dinamo Bacău și Steaua, care nu mai suscită alt interes decît pe acela al „vendettei" băcăuanilor, îngenuncheați în tur cu scorul, împrumutat din rugby, de 8—0, să notăm, cu bucurie, că toate celelalte partide ale etapei presupun o miză dintre cele mai importante, chemînd pe gazon echipe pentru care abia aceste două „runde" de pe urmă vor decide — în vîrful sau la poalele clasamentului — cine va rîde și cine va plînge la 22 iulie...

Dacă Rapidul are, pe malul Siutghiolului, o misiune de neinvidiat — la urma urmei, Farul a făcut duminică cel mai bun meci al acestei veri — atunci cealaltă mare pretendentă la coroană, U.T.A., joacă acasă o partidă relativ ușoară, în compania brașovenilor. Steagul roșu înseamnă bravul Adamache, ambițiosul Ivăncescu, visătorul Pescaru, superbul Dumitriu și... cam atît! Vi se par aceste nume — chiar mînuite de înțelepciunea bătrînului „lup de mare" care este Valentin Stănescu — suficient de puternice pentru a stopa cursa liderului spre vîrful piramidei? Trebuie să recunoaștem că nu...

La Oradea, Crișul—Jiul, șansa cea de pe urmă a gazdelor, agățate cu disperare — ca un înecat de un fir de pai — de cele două puncte anunțate în joc. Cri-

CODREANU (Rapid),

șul știe că trebuie să cîștige și — în ciuda unei formații atît de obstinată cum este Jiul, visătoare întîrziată la un loc pe podium — credem că va cîștiga.

Poli lasă să treacă pe lîngă tine, cu nonșalanță, două trenuri din zece. Dar nu-i poți lăsa, cu nici un preț, să se îndepărteze tocmai pe ultimul... Nu-i așa, Ion Ionescu?

La București, cu efectiv complet — și cuprins Gavril și Lupulescu — studenții Copoului vin să ia măcar un punct de la Dinamo, dar calculul hîrtiei — ca orice computer care ar analiza valorile — înclină spre un

RADU (F.C. Argeș)

„nu" apăsat, explicabil cu ușurință prin expedierea, în caz de înfrîngere, la mijloc de clasament a celei mai mîndre dintre echipele fotbalului autohton.

Dacă ei nu se vor dovedi, cumva, prea... miloși!

La Craiova, Universitatea are — neîndoios — prima șansă în confruntarea cu C.F.R. Cluj, căreia izbînda de duminică i-a oferit, se pare, destule certitudini.

Adăugînd la aceasta „argumentul" Oblemenco — spunea cineva, nu fără malițiozitate, că titlul de golgeter a rămas singura alinare a oltenilor — nu credem în altă variantă decît în victoria elevilor lui Coidum. La urma urmei, doctorul Rădulescu și-a „programat" bine punctele, și nu știm ce ne face să credem că nu și-a legat nici o speranță de meciul din fosta Cetate a Banilor.

În sfîrșit, Argeșul — care a jucat contra arădenilor partida cea mai reușită a sezonului — ia drumul Ploieștului, spre a rezista atacurilor fulminante ale lui Dincuță și compania.

E drept, Petrolul, cu Grozea pe banca pedepsiților, se chinuie. Agonizează. În același timp, Dobrin se dovedește — dincolo de orice dubiu sau răutate — cel mai în formă dintre „mexicanii"... nefolosiți.

Totuși, mîine Petrolul va putea să cîștige, tocmai pentru că meciul acesta ignoră cele mai pămîntești dintre calcule. Altfel, am avea a face cu prima dintre fostele campioane ale fotbalului românesc plecată într-un dureros exil în divizia secundă... Dar Mișu Ionescu, Mocanu sau Cringașu o știu ei înșiși, înaintea tuturor...

Ovidiu IOANIȚOAIA

Caricaturi de Al. CLENCIU

DE CE S-A RETRAS ANDREI RĂDULESCU DIN ARBITRAJ?

— Interviul nostru —

ANDREI RĂDULESCU văzut de Neagu Rădulescu

Desigur, un meci de fotbal poate crea multe discuții. O fază, fie ea cît de simplă, este, uneori, comentată în moduri diferite. Dar, de aici și pînă la denaturarea totală a adevărului de pe teren e o cale lungă, incompatibilă cu activitatea cronicarului. „Am îndrăznit" o dată să arătăm că o formație studențească a fost favorizată de un arbitraj incorect și, imediat, în revista „Viața studențească" a și apărut un material (sub semnătura lui G. Mitroi) de punere la punct a cronicarului respectiv. De tonul folosit nu vrem să mai amintim. Pentru că argumente de a fi contrazisă în cazul cu pricina nu există, s-a apelat la alte exemple, s-au răstălmăcit unele cuvinte care în fața anumitor date (n.n. sancțiunile dictate de Colegiul central de arbitri) dovedeau șubrezenia afirmațiilor. Întrucît unul dintre cei în cauză era și arbitrul Andrei Rădulescu, am așteptat întoarcerea sa de la campionatul mondial, și într-o discuție avută în urmă cu cîteva zile, pe care o redăm în rîndurile de față, i-am solicitat precizările de rigoare.

— Mai întîi, un bun venit din Mexic, tovarășe Rădulescu. Vă rugăm să ne spuneți cum a fost acolo?

— Frumos, interesant. Ce altceva ar putea spune un arbitru care a avut fericitul prilej de a se număra printre cei mai buni „cavaleri ai fluierului" din lume?

— Cum a fost primit în Mexic arbitrul român?

— În primele zile eram un oarecare. În final însă, devenisem arbitrul român a cărui echipă națională s-a comportat foarte bine. Acestea sînt, de altfel, afirmațiile unor arbitri străini.

— Înainte de a pleca în Mexic, probabil știți, în „Viața studențească" a apărut un articol în al cărui P. S. se spunea că Andrei Rădulescu a făcut următoarea declarație: „După ce mă întorc din Mexic, renunț la arbitraj. Sînt inginer, am o carieră, autoritate profesională, o carte de vizită respectabilă — ca fotbalist și arbitru — și nu mai vreau ca după ce am fost selecționat pentru turneul final al mondialelor să-mi mai pun sufletul pe tavă într-un meci, iar Alexe de la „Sportul" să-mi dea o stea!" Așa este?

— Nu! Discuția care a avut loc în biroul secretarului general al F.R.F. în prezența a 10—12 tovarăși, se referea la aspecte generale de arbitraj. Atunci am spus că după ce ajung în culme, nu vreau să risc să mai primesc iar două stele, cum mi s-a întîmplat la meciul de la Ploiești. Nu m-am referit la persoana cronicarului de la „Sportul". Și observatorul federal și cronicarii revistei „Fotbal" făcuseră aceleași aprecieri privind arbitrajul meu la meciul respectiv, ceea ce m-a făcut să cred că este o chestiune aranjată.

— În legătură cu platforma profesională și cartea de vizită, credeți că e bine ca atunci cînd cronicarul apreciază arbitrajul să trebuiască să țină seama că arbitrul este inginer, doctor sau strungar? Să aibă în vedere instituția în care lucrează arbitrul respectiv?

— Nu. Ar fi o mare greșeală să se procedeze așa. Arbitrajul nu are nici o legătură cu activitatea profesională, cu funcțiile deținute de unii dintre „cavalerii fluierului".

— Vă mulțumesc.

Constantin ALEXE

P.S. În urmă cu cîteva zile, Andrei Rădulescu a anunțat federației că se decide să renunțe la arbitraj. Deci, s-a ținut de cuvînt. Motivul, credem, e cel expus în discuția noastră: Nu vrea să riște să mai primească două stele. Hotărîrea sa, însă, noi nu o înțelegem. Orice arbitru — fie el Lo Bello sau Zsolt — poate avea o zi slabă. Considerăm că tocmai acum, la înapoierea din Mexic, fotbalul românesc avea nevoie de contribuția lui A. Rădulescu, pe teren și nu în birou, ca activist obștesc, în cadrul Colegiului central, unde dînsul a declarat că va activa și pe viitor. Iată de ce regretăm hotărîrea sa.

C. A.

Mîine, finala campionatului republican al juniorilor și școlarilor

Așadar, mîine, se va desfășura ultimul act al campionatului republican al juniorilor și școlarilor. Dreptul de a-și disputa întîietatea ediției 1969—70 a celor mai bune formații de juniori și școlari l-au cîștigat echipele **Metalul București** și **C.F.R. Timișoara**.

Finalistele din acest an ale campionatului s-au calificat, după cum am mai arătat, în turneul final: Metalul București s-a revanșat după insuccesul de anul trecut în fața Universității Cluj, în finala competiției, cîștigînd întîlnirea la limită (1—0, autorul golului: Stan Gabriel); cea de a doua pretendentă la titlu, C.F.R. Timișoara a intrat în finală beneficiind de o clauză a regulamentului (raport de cornere favorabil), deoarece a terminat la egalitate (2—2) cu Steaua „Centrul 23 August" București.

După felul cum s-au desfășurat ostilitățile, pînă în prezent este greu de prevăzut care dintre echipe va obține titlul de campioană. În ambele formații vor evolua talente autentice ale actualei generații, printre care Bucura, Rădulescu, Stan Gabriel, Stan și Mateescu (Metalul București), Asa, Popovici, Damsa, Lugojan, Dăescu și Slerie (C.F.R. Timișoara). Desigur, ambele conduceri tehnice doresc să satisfacă doleanțele suporterilor, ca echipa să cîștige titlul de campioană. Faptul că meciul decisiv se va disputa în București nu prezintă un avantaj pentru nici una dintre echipe. În Capitală, de obicei, iese învingătoare formația cea mai bine pregătită. Așa că să așteptăm pînă mîine și să vedem care din ele a atins forma maximă...

Finala campionatului republican de juniori, Metalul București — C.F.R. Timișoara, va avea loc pe stadionul Dinamo, de la ora 16, în deschidere la meciul Dinamo București — Politehnica Iași, din campionatul diviziei A.

BRAZILIA — O SUPER-ECHIPĂ, PELÉ — O SUPER-VEDETĂ

Ajunși cu analiza noastră la „El Mundial" aproape de epilog, vom folosi cea de a IX-a „secvență" pentru unele concluzii-sinteză.

Primo: față de multe dintre precedentele ediții (World Cup-ul de pildă, este suficient de proaspăt și de elocvent) care s-au încheiat cu campionii, dacă nu contestați măcar... comentați, acest al nouălea turneu final a încoronat pe cea mai bună echipă. Cu patru ani în urmă — vă mai amintiți? — în neuitata finală de pe Wembley, Anglia se desprindea de ambițiosul său partener de întrecere, formația R.F. a Germaniei, datorită unui gol de care se vorbește și azi, în timp ce ultimul act al lui „El Mundial" s-a soldat — prin succesul Braziliei — cu un deznodămînt clar și logic, ușor de anticipat cu ajutorul antecedentelor. A avut — se pune întrebarea — această „Copa del Mundo" o SUPER-ECHIPĂ în persoana Braziliei? Răspunsul nostru este afirmativ, avînd în vedere nu numai scorul finalei (egalat ca proporții doar de... Brazilia anului '58) ci și valoarea de ansamblu a echipei care i-a permis să recolteze victorii după victorii în dauna a șase adversari diferiți din punct de vedere al stilului, al concepției, al temperamentului, al forței de joc. Pe cît de mult s-au chinuit fotbaliștii englezi acasă la ei din start (0—0 cu Uruguay) la sosire (4—2, după prelungiri, cu R.F. a Germaniei) și trecînd de la acel 1—0 în fața unei echipe argentiniene constrînsă să evolueze în inferioritate numerică, pe atît de decontractat a fost, pe teren neutru, marșul spre succesul final al băieților lui Zagallo. Excelent pregătită la toate capitolele și posedînd un mănunchi de certe valori, super-echipa Braziliei a putut să depășească mai ușor decît principalele ei adversare inconvenientele provocate de condițiile particulare de joc: climă uscată, temperatură ridicată, altitudine.

Secundo: da, am avut la El Mundial o super-echipă, după cum am avut și cîțiva super-jucători. Unii — cum ar fi *Pele, Bobby Moore, Beckenbauer, Owerath, Schnellinger, Sesternev* și *Mazurkiewicz* — recomandați și de trecute ediții, alții — cum ar fi *Jairzinho, Rivelino, Gerd Müller, Petras, Ancheta* — propulsați, acum, ca stele de primă mărime pe firmamentul lui El Mundial. Dintre toți, la marele referendum, ziariștii de specialitate l-au preferat cu mare majoritate de voturi pe *Edson Arantes de Nascimento — Pelé*. Meritat? Absolut, întrucît, comparativ cu ediția suedeză, aici, pe scena lui El Mundial, Pelé a jucat cu inegalabilă măiestrie dublul rol, de creator (mai ales) și realizator, asumîndu-și, în plus, sarcinile avute în trecut de strategul Didi, de inteligentul Vava. La această retragere apoteotică (*„a fost ultimul meu campionat mondial"*, a declarat El Rey-Pelé după finala disputată pe stadionul Azteca) perla neagră a demonstrat totul: plasament și mobilitate în teren, clarviziune și altruism (cîte vedete de rangul lui Pelé mai pasează coechipierilor în apropierea careului mic?), în sfîrșit, încă o deosebită forță în înscrierea golurilor. Apropo de goluri: la sfîrșitul lui El Mundial, un ziarist i-a pus lui Pelé următoarea întrebare: *„Dintre cele patru goluri înscrise de dv, care anume v-a produs cea mai mare satisfacție?" „Acela din meciul cu Cehoslovacia pe care l-am... ratat de puțin"*, a fost răspunsul lui Pele. *„Tare aș fi vrut să rămîn în istorie cu un gol înscris, la campionatele mondiale, de la aproape 60 de metri distanță"*, a mai completat el. Dar, Pelé este unul dintre acei care... pleacă, să ne oprim în rîndurile ce urmează, și asupra unui jucător care... vine. Care vine este un fel de a zice, deoarece *Gerd Müller*, căci despre el este vorba, la prima sa evoluție într-un turneu final de campionat mondial s-a și înscris pe lista golgeterilor. Ca stil și temperament, tunarul lui Bayern München (25 de ani, 1,74 m, 79 kg), noul „goleador", nu își găsește corespondent la nici unul dintre golgeterii ultimelor ediții: Kocsis — 11 goluri în 1954, Fontaine — 13 goluri în 1958, Eusebio — 9 goluri în 1966. (În 1962, nu mai puțin de 6 jucători, Albert — Ungaria, Ivanov — U.R.S.S., Jerkovic — Iugoslavia, Sanchez — Chile, Garincha și Vava — Brazilia, și-au împărțit locul 1, înscriind fiecare abia 4 goluri.) Mai puțin rafinat în joc ca predecesorii și mai mult înaintaș de „formație buldozer", Gerd Müller posedă toate atu-urile necesare omului de gol: șut puternic, cu ambele picioare, viteză de reacție, oportunist, plasament excelent, necruțător și la duelurile aeriene. Avînd de luptat cu apărări mai bine puse la punct, mai metodice, mai precise, se pare că recenta reușită a lui Gerd Müller depășește în semnificații performanțele obținute în trecut de Kocsis și Fontaine.

Demn succesor la tronul ocupat de Uwe Seeler pînă acum trei ani, Gerd Müller și-a fixat pentru viitor ca principal obiectiv cîștigarea, împreună cu colegii din națională, a campionatului mondial din 1974, precum și reeditarea performanței realizată în Mexic: din nou golgeter! *„Va fi mai greu, recunosc* — a declarat Müller — *întrucît la München apărătorii adverși, avizați, îmi vor acorda o mai mare atenție; dar, oricum, München-ul mai înseamnă și... acasă la mine"*.

Terțio: nimic nou sub soare în materie de sistem. Ca și în Chile — 1962 și în Anglia — 1966, în Mexic a predominat așezarea 1—4—3—3, evident în jocul *Braziliei, Cehoslovaciei, Belgiei, Suediei, Mexicului, Perului, Bulgariei*, ceea ce denotă, în primul rînd, ATENȚIA PE CARE O ACORDĂ ÎN CONTINUARE MAJORITATEA TEHNICIENILOR DE PE GLOB IMPORTANȚEI

SECVENȚE DE PE „SCENA" EL MUNDIALULUI (IX)

ZONE DE LA MIJLOCUL TERENULUI. Unele formații, ca *Anglia* și *Uruguay*, au manifestat o grijă deosebită față de această porțiune de teren, folosind pentru acoperirea ei, uneori cîte patru și chiar cinci jucători. O asemenea concentrare de forțe în treimea de mijloc n-a purtat de loc pecetea formalității, deoarece de aici (altădată o „zonă moartă") s-a efectuat un marcaj de închidere a unghiurilor, echipe ca *U.R.S.S., Uruguay, Anglia, Mexic* etc., urmărind să prevină pericolul cît mai departe posibil de propriile buturi.

Referitor la dinamica de joc, la mișcarea în teren, trebuie observat faptul că o serie de formații *(U.R.S.S., Anglia, Uruguay, România)* au acordat, în general, atenția *necesară numai SITUAȚIEI DE APĂRARE, neglijînd sau tratînd cu superficialitate MOMENTUL ATACULUI.* Rezultatul: un joc rigid, unilateral, adesea incolor. În schimb, în aceleași condiții de climă și de altitudine, alte echipe, ca *Brazilia, R.F. a Germaniei, Peru*, au desfășurat un fotbal mai complet, mai echilibrat, manifestînd ceea ce se cheamă poftă de gol și înfruptîndu-se cu rații mai mari sau mai mici, în funcție, firește, de valoarea loturilor, de eficiența manevrelor tehnico-tactice. De pildă, echipe ca *Brazilia* (în mai mare măsură) și *R.F. a Germaniei au atins o treaptă înaltă în materie de orientare în joc, găsind aproape pentru FIECARE FAZĂ soluțiile tehnico-tactice cele mai potrivite.* Este, desigur, un summum în materie de aspirație fotbalistică, care presupune perfecțiune la toți factorii jocului, lucru, după cum am văzut, destul de greu de realizat chiar și în țările cu fotbal dezvoltat, organizat cum scrie la carte la toate eșaloanele. Exemplificînd, iată, în cazul Angliei — fosta campioană a lumii — s-au ivit defecțiuni de nerezolvat în materie de selecție (Ramsey a avut la Guadalajara un singur înaintaș titular — pe Hurst) și de pregătire psihologică; în cazul Italiei (o finalistă lipsită de glorie) au apărut, din optimi și pînă la sfîrșit, tot felul de probleme nedezlegate de Valcareggi: în primul rînd, o aplicare extrem de rigidă a sistemului (exceptînd jocul cu Mexic și prelungirile cu R.F. a Germaniei, Italia s-a menținut într-o exagerată espectativă) și, apoi, a mai fost... acel „caz Rivera"...

G. NICOLAESCU

LOTO-PRONOSPORT

Începînd din această săptămînă (15 iulie Pronoexpres; 17 iulie Loto) și mîine 19 iulie a.c. La Pronosport se introduc biletele de participare fracționate la toate cele trei sisteme și forma de participare cu combinații „cap de pod" la Loto și Pronoexpres.

La Pronosport se introduc bilete fixe (sfert) a 20 variante simple (15 lei) și bilete variabile, pentru înscrierea a 1—5 variante combinate, achitate în cote de 10%, 25%, 50% sau 100%, cu singura condiție obligatorie ca un bilet fracționat variabil să nu fie achitat cu o sumă mai mică de 15 lei.

Astăzi fiind ULTIMA ZI pentru depunerea buletinelor, aveți posibilitatea să experimentați această nouă formă de participare la concursul Pronosport de mîine duminică 19 iulie 1970.

● Pentru a asigura programe atractive concursurilor Pronosport în perioada dintre campionate și în același timp, pentru a da posibilitate echipelor să se pregătească în vederea începerii campionatului 1970—1971, să-și verifice unii jucători pe care doresc să-i legitimeze, Federația Română de Fotbal, în colaborare cu A.S. Loto-Pronosport și comisiile județene de fotbal, organizează și în acest an „Cupa de vară" ediția 1970

Jocurile se dispută la datele de 26 iulie, 2 și 9 august a.c., sistem turneu simplu, fiecare echipă jucînd cu fiecare adversar o singură dată.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 17 IULIE 1970

Extragerea I: 69 27 11 46 74 51 79 42 73

Fond de premii: 405 811 lei.

Extragerea a II-a: 82 62 26 63 65 67 17

Fond de premii: 374 623

Plata premiilor va începe în Capitală de sîmbătă 25 iulie pînă la 31 august; în țară de marți 28 iulie pînă la 31 august 1970 inclusiv.

CONSFĂTUIREA ARBITRILOR

În zilele de 1 și 2 august, Colegiul central al arbitrilor va organiza la București o consfătuire tehnică, la care au fost invitați să participe arbitrii lotului A și președinții colegiilor județene. Cu acest prilej, se va face analiza arbitrajelor din returul campionatului diviziei A, se vor prezenta aspecte tehnice de la turneul final al campionatului mondial din Mexic și se vor da unele îndrumări tehnice. De asemenea, vor fi vizionate două filme realizate de F.I.F.A.

COLOCVIUL ARBITRILOR DIN EUROPA

În Iugoslavia, între 5 și 10 august, va avea loc un colocviu al arbitrilor din Europa. Din partea Colegiului central al arbitrilor din România va participa Vladimir Grosu.

ARBITRII ETAPEI A XXIX-a A CAMPIONATULUI DIVIZIEI A

Dinamo Bacău — Steaua: N. Rainea (Bîrlad), ajutat la linie de V. Buimistruc (Iași) și I. Radu (Bîrlad);

Crișul—Jiul: P. Badea, ajutat la linie de O. Calughеrovici și N. Iliescu (toți din Brașov);

Farul—Rapid: C. Nițescu (Sibiu), ajutat la linie de V. Cioc (Mediaș) și T. Andrei (Sibiu);

Universitatea Craiova — C.F.R. Cluj: A. Pîrvu, ajutat la linie de C. Niculescu și D. Ghețu (toți din București);

Dinamo București—Politehnica Iași: Z. Drăghici, ajutat la linie de C. Ridvan și G. Manole (toți din Constanța);

Petrolul — F.C. Argeș: I. Rus (Tg. Mureș), ajutat la linie de N. Barna (Tîrnăveni) și P. Vamoș (Tg. Mureș);

U.T.A. — Steagul roșu: O. Comșa, ajutat la linie de S. Mataizer și N. Mogoroașe (toți din Craiova).

Lupescu va putea juca duminică

Comisia centrală de competiții și disciplină a discutat joi seara cazul jucătorului Lupescu de la Rapid, hotărînd suspendarea lui pe o etapă. Cum Lupescu a stat pe tușă în meciul cu Dinamo București, efectuînd deci sancțiunea, el va putea juca duminică la Constanța.

Meci amical internațional

PORTUL CONSTANȚA — SPARTAC VLASIM 2-0 (1-0)

Formația constănțeană Portul a întrecut cu scorul de 2—0 (1—0), într-un meci amical, echipa Spartac Vlasim, din campionatul diviziei secunde a Cehoslovaciei. Golurile au fost realizate de Ghimeș (min. 30) și Alexe (min. 62). A condus bine Alex. Grozavu — Constanța.

C. POPA, coresp. principal

CONSTANTIN TEAȘCĂ — antrenor la Fenerbahce

Conducătorii clubului Fenerbahce din Istanbul au anunțat, printr-o telegramă, că au acceptat condițiile legate de angajarea antrenorului Constantin Teașcă. În telegramă se arată că noul campionat începe la 25 august și, ca atare, sosirea lui C. Teașcă nu trebuie să întîrzie.

VEȘTI DE LA RAPID

În ciuda unor zvonuri care au circulat în ultima vreme, mai ales în privința lui Dumitru, nici un jucător de la Rapid nu va cere transferul la vreo altă echipă. Zilele trecute, cu prilejul unei ședințe de analiză, toți componenții lotului rapidist și-au exprimat dorința de a activa și în viitor sub culorile clubului feroviar, în Giuleștiul unde cei mai mulți dintre ei au crescut și s-au afirmat ca fotbaliști.

Pe de altă parte, însă, sîntem anunțați că și în sezonul viitor, potrivit unei practici pe cale de a deveni tradițională, Rapidul va ceda altor echipe, îndeosebi din categoriile inferioare — cu împrumut, așa cum prevede regulamentul de transferări în vigoare — pe cîțiva dintre tinerii săi jucători pentru a-i roda și a le oferi posibilitatea obținerii unei mai mari experiențe competiționale.

În altă ordine de idei, conducerea secției de fotbal și a clubului Rapid ne-au precizat că nu s-a luat legătura cu nici un antrenor din țară pentru a veni la conducerea tehnică a echipei giuleștene, întrucît activitatea depusă de cuplul Bărbulescu—Cristescu nu oferă motive de nemulțumire.

Am aflat, totodată, că jucătorul Virgil Codrea de la „U" Cluj, proaspăt absolvent al facultății de educație fizică a Institutului pedagogic din acest oraș, a fost repartizat ca metodist la clubul bucureștean Rapid. Aceasta îi oferă lui Codrea posibilitatea să joace în viitor în echipa giuleșteană.